

חיים גרון

מרח' לויטה 19א' תל אביב

טלפון: 03-5198230; פקס: 03-5198244

דוא"ל: geronh@gmail.com

העותר;

נ ג ד

1. מנכ"ל משרד התקשורת

2. שר התקשורת

על-ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

טלפון: 02-6466010; פקס: 02-6467011

המשיבים;

תגובה מקדמית מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד (כב' השופט י' עמית) מיום 1.1.13 מוגשת בזאת תגובה מקדמית מטעם המשיבים.

מן הנימוקים המפורטים להלן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית העתירה, תוך פסיקת הוצאות.

הרקע

1. העתירה שבכותרת עוסקת ב-"דוח ביקורת פנימית בנושא: היבטי מינהל ותהליכי עבודה בלשכה המשפטית". הדו"ח נכתב על-ידי מבקר הפנים במשרד התקשורת, מר אלון זולר, במשך תקופה של מספר חודשים, אשר במהלכם נפגש הן עם גורמים שונים במשרד התקשורת והן בין היתר עם המשנים הרלבנטיים ליועץ המשפטי לממשלה (זאת, על רקע העובדה שיועץ משפטי של משרד ממשלתי כפוף, כידוע, מקצועית ליועץ המשפטי לממשלה ולא להנהלת המשרד, שבו הוא מכהן כיועץ משפטי).

2. הדו"ח הושלם והוגש למנכ"ל משרד התקשורת ביום 7.3.12. העתקים מן הדו"ח הוגשו באותו יום למר משה כחלון, שר התקשורת באותה עת; לגבי תמר לשם, סמנכ"לית בכירה

למינהל ומשאבי אנוש; וכן למר אריק רשף, סגן היועץ המשפטי. יצוין כי מבקר הפנים במשרד התקשורת נוהג להפיץ את דו"חות הביקורת הסופיים למנכ"ל ולידיעת השר וכן לחברי הנהלה שהיו מבוקרים או שרלבנטיים לדעתו לדו"ח.

3. במועד השלמת הדו"ח דנן לא היה יועץ משפטי למשרד במינוי קבוע, שכן גבי נגה רובינשטיין, אשר כיהנה כיועצת המשפטית של המשרד החל מחודש ספטמבר 2005, יצאה לחופשה החל מאמצע דצמבר 2011 ועד למועד סיום תפקידה ב- 1.2.12; ואילו היועצת המשפטית הנוכחית, גבי דנה נויפלד, נכנסה לתפקידה בסוף חודש מרץ 2012. עוד נציין, לשלמות התמונה, כי לאחר כניסתה לתפקיד – למדה גבי נויפלד את הדו"ח והתקיימה סדרת ישיבות בעניינו עם הגורמים הרלבנטיים לעניין – מנכ"ל המשרד, מבקר הפנים והסמנכ"לית הבכירה למינהל ומשאבי אנוש כאמור.
4. ביום 1.1.13 הגיש העותר, סמנכ"ל בכיר הנדסה ורישוי במשרד התקשורת, את עתירתו דנן נגד מנכ"ל המשרד והשר העומד בראשו. דרישת העותר הינה, כי המשיבים "יעבירו לידי כל חברי הנהלת משרד התקשורת, לרבות העותר, לאלתר, את דו"ח ביקורת הפנים המלא מיום 7.3.12 בעניין 'היבטי מינהל ותהליכי עבודה בלשכה המשפטית', ויקיימו דיון הנהלה בממצאי הדו"ח כמצוות סעיף 6א(א) לחוק הביקורת הפנימית, התשנ"ב-1992 בתוך פרק זמן סביר לאחר מכן..." (ראו רישת העתירה למתן צו-על-תנאי).
5. כאן המקום לציין כי בהתאם לסעיף 6א(א) לחוק הביקורת הפנימית, התשנ"ב-1992 (להלן גם: "החוק" או "חוק הביקורת הפנימית"), מבקר הפנים יגיש דו"ח ביקורת שהשלים ל-"ממונה", אשר מוגדר בסעיף 5א(א) לחוק, כשר הממונה על המשרד או מנכ"ל המשרד. סעיף 6א(א) לחוק, אשר בו ממקד העותר את טענותיו, קובע כי לאחר הגשת דו"ח ביקורת כאמור "תקיים הנהלת הגוף הציבורי דיון בממצאיו תוך 45 יום מיום הגשתו". יצוין כבר עכשיו כי החוק איננו מגדיר את המונח "הנהלת הגוף הציבורי".
6. בד בבד עם הגשת העתירה ביקש העותר, בין היתר, צו-ארעי שימנע קיום הישיבה שנקבעה ליום 3.1.13 לשם דיון בדו"ח, אשר אליה העותר לא זומן באותו שלב (ראו סעיף 16 ל-"בקשה דחופה למתן צו ארעי וצו ביניים").
7. בהחלטתו של כב' השופט עמית מיום 1.1.13 התבקשו המשיבים להגיש תגובה מקדמית מטעמם לעתירה. הבקשה למתן צו-ארעי כאמור נדחתה בין היתר משום שלא הובהר, אם הישיבה שנקבעה ליום 3.1.13 "היא אכן ישיבת ההנהלה מושא סעיף 6א(א) לחוק הביקורת הפנימית, התשנ"ב אשר העותר תולה בו את יהבו" (ראו סעיף 1 להחלטה).
8. ביום 2.1.13 הגיש העותר "בקשה דחופה נוספת למתן צו ארעי במעמד צד אחד וצו-ביניים". במסגרת בקשה זו טען העותר כי בינתיים קיבל זימון לדיון בדו"ח הביקורת, בישיבה כאמור שנקבעה ליום 3.1.13, בראשות שר התקשורת. בבקשה זו ציין העותר כי

לאחר הגשת העתירה שבכותרת שינו המשיבים את טעמם והחליטו להפוך את הדיון המצומצם והחשאי כביכול, כפי שתוכנן מראש, לדיון רב משתתפים "בהשתתפות כלל חברי הנהלת המשרד לרבות המבקש – העותר" (ראו סעיף 1 לבקשה). בבקשתו זו עמד העותר על דרישתו כי יועבר לעיונו עותק מלא של דו"ח הביקורת עובר לדיון; הוא ביקש צו, שיורה על דחיית הישיבה שזימן השר כאמור עד להכרעה בבקשה לעיון בדו"ח; וכן, התבקשו הוצאות לדוגמה ושכ"ט עו"ד.

9. בהחלטת כבי' השופט עמית מיום 3.1.13 נקבע כי אין "להעתר לבקשה הנוספת למתן צו האוסר על כינוס הישיבה (מהבקשה עולה כי בעת כתיבת שורות אלה, הישיבה כבר נתקיימה)".

10. ביום 3.1.13 אכן התקיימה ישיבה בראשות שר התקשורת ומנכ"ל המשרד, וכמובן בהשתתפות הגורמים הישירים הנוגעים בדבר – קרי, היועצת המשפטית, מבקר הפנים והסמנכ"לית הבכירה למינהל ומשאבי אנוש. יצוין כי בהתאם להחלטת שר התקשורת הישיבה התקיימה בפורום רחב וזומנו אליה גם כלל הסמנכ"לים של המשרד, ובכלל זה העותר. זאת, בשונה מן המתכונת הרגילה של דיונים בדו"חות ביקורת פנים במשרד התקשורת, אשר אליהם מוזמנים מבקר הפנים וחברי הנהלה אליהם מתייחס הדו"ח, בהתאם להמלצת המבקר.

במסגרת הישיבה האמורה הציג מבקר הפנים את עיקרי הדו"ח שחיבר. להסרת כל ספק בעניין, יצוין כי מבקר הפנים הכין את הצגת הדברים בהתאם לשיקול דעתו, ובאופן שיביא לידי ביטוי "ממצאים מערכתיים/כלל משרדיים", כפי שהגדיר זאת המבקר בהצגת הדברים. המבקר כלל התייחסות לנושאים הבאים: (א) מבנה ארגוני וחלוקת עבודה; (ב) היבטים בניהול כוח אדם בלשכה המשפטית; (ג) יישום חוק חופש המידע במשרד; ו- (ד) קביעת מדיניות ותהליך החקיקה.

11. בעקבות הישיבה הוציא שר התקשורת ביום 17.1.13 מכתב מסכם למנכ"ל המשרד עם העתק למבקר המשרד וליועצת המשפטית. וכך נכתב, בין היתר:

"1. בין כלל ממצאי הביקורת המקיפה והממושכת שנערכה לגבי עבודת הלשכה המשפטית, לא מצאתי עניינים המעלים קושי מיוחד. מובן, שאין בכך כדי לגרוע מהצורך לשקול את הצעות השונות שהעלה מבקר הפנים בדו"ח לגבי שינויים אפשריים בממשקי עבודה בין האגפים במשרד התקשורת.
2. בהיכרותי את הלשכה המשפטית במהלך השנים שבהן אני מכהן כשר התקשורת, הלשכה משפטית הינה גוף מקצועי, יעיל ומסור, וככזה שימש כגורם מרכזי במשרד בקידום הרפורמות בתחום התקשורת בשנים האחרונות.
..."

12. ביום 20.1.13 הגיש העותר הודעת עדכון, אשר במסגרתה קבל על כך שלטענתו הדיון מיום 3.1.13 היה אך ל-"מראית עין" כביכול והוא התמקד ב-"זוטי דברים"; כאשר לגישתו של העותר כלולים בדו"ח ממצאים חמורים כביכול נגד התנהלות הלשכה המשפטית של המשרד, אשר רק חלק קטן מהם ידוע לעותר. בהחלטה מיום 24.1.13 הובהר כי "בית המשפט רשם לפניו הודעת העדכון של העותר".

13. לשלמות התמונה יצוין כי ביום 25.2.13 הגישה לשכת המבקרים הפנימיים – ישראל בקשה להצטרף כצד להליך; וזאת, על-מנת להביע עמדתה בסוגיה הקשורה לחוק, לאור מעמדה של המבקשת, אשר לטענתה הינה "הגוף המייצג את המבקרים הפנימיים ואת נושא הביקורת הפנימית במדינת ישראל" (ראו סעיף 1 לפנייתם של ה"ה י" שגב ומרדכי שנבל מיום 19.2.13, אשר צורפה לבקשה).

עמדת המשיבים

14. עמדת המשיבים הינה כי דין העתירה להידחות על הסף.

15. לגישת המשיבים, אין לקבל מצב שבו עובד מדינה, סמנכ"ל בכיר במשרד ממשלתי, מגיש עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק נגד מנכ"ל המשרד והשר העומד בראשו בנוגע לעניין הקשור לתפקידו של הסמנכ"ל כאורגן של המשרד. משמעות קבלת עתירה מעין זו, המוגשת על-ידי סמנכ"ל במשרד ממשלתי נגד מנכ"ל המשרד והשר, משמעה – הלכה למעשה – פתיחת פתח לבריור מחלוקות פנים-משרדיות בפני בג"ץ. למותר לציין כי לא זה תפקידו של בית משפט נכבד זה. די בכך כדי להוביל לדחיית העתירה.

נבהיר.

16. בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה – על רשויות ציבוריות למצות דרכים ליישוב סכסוכים ביניהן, שלא באמצעות התדיינות בבתי המשפט. כך, למשל הנחייה מס' 6.1201 קובעת הוראות בעניין "יישוב סכסוכים בעניינים אזרחיים בין המדינה לבין תאגידים ציבוריים או חברות ממשלתיות"; הנחייה מס' 6.1202 קובעת הוראות לגבי "יישוב סכסוכים בעניינים אזרחיים בין חברה ממשלתית לבין גוף ממשלתי אחר"; ואילו הנחייה מס' 6.1200 חלה בעניין יישוב סכסוכים בין המדינה לרשויות מקומיות.

הנחיות אלה, אשר עומדות כאמור על הצורך להימנע מהבאת סכסוכים אזרחיים בין המדינה לבין רשויות ציבוריות לבתי המשפט חלות, מקל וחומר, גם בכל הנוגע למחלוקות בין רשויות של המדינה עצמה, אשר נדרש כי ייושבו בתוך המדינה פנימה, ולא בפני ערכאות שיפוטיות. עמד על כך כב' השופט א' רובינשטיין. בהחלטה מן העת האחרונה,

בציינו: "תזמורת אחת היא ומנצח לה אחד, במישור הכולל - הממשלה, שבמקרה של חילוקי דעות על ראש הממשלה להביא את הדברים לדיון ולהכרעה בה, ובמישור המשפטי - היועץ המשפטי לממשלה" (בג"ץ 6017/10 אדם טבע ודין נ' שר התשתיות הלאומיות (החלטה מיום 3.7.12, בפסקה ז')). בדומה, הבהיר בית המשפט הנכבד בפרשה אחרת כי "חילוקי הדעות שבין שני השרים אינם עניין לבית המשפט לענות בו, ועל-פי המינהל התקין הכרעתם מסורה לממשלה, שאליה אמנם הועברה להכרעה" (בג"ץ 185/86 ורדים חברה לגידול ויצוא פרחים בע"מ נ' הרשות המוסמכת לרישיונות ייצוא, משרד החקלאות, פ"ד מ(4) 575, 580 (1986)).

17. דברים אלה ודאי רלבנטיים גם למחלוקות בין גורמים שונים בתוך משרד ממשלתי אחד. מובן מאליו כי יש לפתור מחלוקות, ככל שמתעוררות בתוך המסגרת הפנים-משרדית, וככל שהמחלוקות נוגעת לעניינים משפטיים להביאה להכרעת היועץ המשפטי של המשרד או במקרים המתאימים היועץ המשפטי לממשלה. כל זאת, בניגוד גמור להתנהלותו של העותר, אשר פעל להבאת מחלוקת פנימית בינו (כסמנכ"ל בכיר הנדסה ורישוי במשרד התקשורת) לבין גורמים אחרים במשרד התקשורת להכרעת בית המשפט הנכבד במסגרת עתירה הנוגעת לענייני המשרד הממשלתי, שבו הוא עובד. יוער כי אף פרטי ההתקשורת עם העותר (מספרי טלפון ופקס) המופיעים ברישת העתירה משמשים את לשכת סמנכ"ל בכיר הנדסה ורישוי במשרד התקשורת בתל-אביב, מקום עבודתו של העותר כעובד מדינה. לא למותר להוסיף ולציין בהקשר זה, כי באותם מקרים בהם קיימת עילה בידי גורם ממשלתי להבאת הליך להכרעת בית המשפט, הרי שקבלת ההחלטות באשר לייזום וניהול ההליך המשפטי וייצוג הגורם הממשלתי במסגרתו נתונה באורח מלא בידי היועץ המשפטי לממשלה. מה שאין כן בענייננו, והדברים ברורים.

18. לשלמות התמונה יצוין כי בעת הזו תלויה ועומדת בפני בית המשפט הנכבד עתירה בנושא ארנונה שהוגשה על-ידי שלושה בתי חולים ממשלתיים, המהווים יחידות סמך של משרד הבריאות, וזאת נגד שרי הפנים והאוצר (בג"ץ 1580/11 מרכז רפואי אסף הרופא ואח' נ' שר הפנים ואח'). בתגובתה לעתירה ביקשה המדינה מבית המשפט הנכבד להורות על סילוקה, שכן בתי חולים ממשלתיים אינם מוסמכים ואינם יכולים לתבוע את המדינה או לעתור נגדה לבית המשפט העליון בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק. בהחלטת בית המשפט (כבי' השופטים ארבל, מלצר ושהם) מיום 24.2.13 נקבע כי הסוגיה תובא בפני היועץ המשפטי לממשלה.

19. לאור האמור – לגישת המשיבים דין העתירה להידחות כאמור על הסף. ככל שהעותר יעמוד על המשך בירור עניינו עליו לעשות כן מול הנהלת משרדו, ובכלל זה היועצת המשפטית של המשרד, ובמידת הצורך מול היועץ המשפטי לממשלה.

יצוין בהקשר זה כי העותר עצמו מודע היטב לדרך פעולה מתחייבת זו והוא אף פנה בעבר ליועץ המשפטי לממשלה בעניין הקשור ישירות ליועץ המשפטי במשרדו. כך, בשלהי 2010 פרט העותר טענותיו בעניין ניגוד עניינים מובנה כביכול בכפל התפקידים של יועץ

משפטי לוועדה המשמש בו-זמנית גם כחבר בה. טענות העותר בעניין זה נבחנו כנדרש והוחלט לדחותן, כפי שנמסר לעותר במכתב שנשלח אליו בראשית 2011 מאת המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ).

20. ודוק: העותר נקט במרוצת השנים בשורה של הליכים משפטיים נגד הנהלת משרדו. מפרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי) אף נמסר כי כיום מתנהל הליך גישור במסגרת תביעה שהוגשה על-ידי העותר לבית הדין לעבודה.

לא זאת אף זאת: זו אף איננה הפעם הראשונה, שבה מגיש העותר עתירה לבג"ץ נגד מנכ"ל משרדו. כך בבג"ץ 4288/10 גרון נ' המנהל הכללי של משרד התקשורת נדחתה על הסף עתירה שבמסגרתה הלין העותר על החלטה של מנכ"ל המשרד שהורתה לו לחדול משימוש בתואר עורך-דין במסמכי המשרד. ואולם – בעוד שבאותו מקרה ניתן היה – ולו בדוחק – לראות את העתירה כנוגעת לעניין אישי של העותר (וכך גם יש לראות הליכים בבית הדין לעבודה הנוגעים למעמדו של העותר כעובד מדינה), הרי שבמקרה דנן מדובר בעתירה הנוגעת לתפקידו ותפקודו כביכול כסמנכ"ל במשרד התקשורת; ומכאן, שהנימוקים המפורטים לעיל ביחס להצדקה לדחיית העתירה על הסף, חלים במלוא עצמתם. אכן, אימוץ גישה, ולפיה מחלוקות פנים-משרדיות ניתן לברר במסגרת עתירות לבג"ץ יוביל לתוצאה מערכתית קשה ובלתי רצויה, שכן אין לקבל מצב שבו, עובד של משרד ממשלתי, ללא קשר לדרגתו – בכיר או זוטור – החולק על עמדת משרדו, יבא עניינו להכרעה של בית משפט נכבד זה.

21. למעלה מן הצורך, נבקש להוסיף מספר מלים ביחס לחוק הביקורת הפנימית.

העותר מתמקד כאמור בסעיף 6א(א) לחוק, אשר קובע, כאמור לעיל בסעיף 4, כי דיון בממצאי הדו"ח יתקיים בפני הנהלת הגוף הציבורי. ואולם – החוק איננו מגדיר כאמור מי היא אותה "הנהלה". עמדה על נקודה זו גם לשכת המבקרים הפנימיים – ישראל במסמך שהוגש מטעמה לתמיכה בהצטרפותה כצד להליך דנן (ראו סעיף (2)ג(1) למסמך שצורף לבקשה מיום 25.2.13). אף העותר כלל אינו מצביע בעתירתו על כל מקור חוקי, שממנו ניתן ללמוד כי הוא נמנה כביכול עם הנהלת המשרד לצורך סעיף זה ולעניין הדו"ח הספציפי הנדון.

22. זאת ועוד: בהתאם לפרקטיקה הנהוגת במשרד התקשורת, אשר הינה כידוע בעלת משקל בבואנו לפרש את החקיקה (השוו: בג"ץ 333/68 מפעלי מושבי הדרום בע"מ ואת' נ' מנהל מס רכוש וקרן פיצויים ואת' פ"ד כג(1) 508 בעמ' 512 (1969)), מבקר הפנים ממליץ בפני מנכ"ל המשרד על הגורמים הספציפיים שיש לדעתו לזמן לדיון, וזאת בהתאם לנושא הדו"ח. מכאן – שאין לראות בעותר חלק מן "ההנהלה" לצורכי הדו"ח מושא דיונו, להבדיל מאותם בעלי תפקיד במשרד התקשורת, אשר הדו"ח ממילא הועבר לעיונם על-ידי מבקר הפנים, במועד השלמתו, כמפורט לעיל בסעיף 2.

23. במקרה דנן אמנם החליט שר התקשורת להוסיף ולקיים, למעלה מן הנדרש והמקובל במשרד התקשורת, דיון בפורום רחב מהנהלת המשרד הצריכה לעניין כמפורט לעיל. במסגרת זאת הציג, כאמור, ביום 3.1.13 מבקר הפנים נקודות מרכזיות מן הדו"ח שחיבר, בהתאם לשיקול דעתו; וזאת, בפני כל הסמנכ"לים של המשרד, ובכלל זה העותר. ואולם החלטה זו בדבר זהות הפורום (שנקבעה, כאמור, בהיקף העולה על הנדרש על פי חוק הביקורת הפנימית) ומתכונת הדיון מהווה החלטה ארגונית-פנימית, אשר בהתאם להלכה הפסוקה, איננה נמנית על סוג ההחלטות שבית המשפט ייטה להתערב בהן (השוו למשל: בג"ץ 661/07 עיריית פתח-תקווה נ' משרד האוצר (פסק-דין מיום 16.9.07)). מכל מקום, עמדת המשיבים הינה כי בהתחשב במכלול נסיבות המקרה דנן, יש לראות בדיון האמור שממילא כבר התקיים, יחד עם העיסוק בהמלצות הדו"ח בפורומים המתאימים מאז כניסתה של היועצת המשפטית הנוכחית, כמתואר לעיל, משום מיצוי הדיון בעניין. ככל שהעותר סבור כי יש הצדקה להמשיך ולעסוק בנושא – עליו לפעול בערוצים הפנימיים המקובלים, כמפורט לעיל. כך או כך, ברי כי אין כל עילה להתערבות שיפוטית בעת הזו.

24. סוף דבר: בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על דחיית העתירה.

25. תגובה זו מגובה בתצהירו של מר אלון זולר, מבקר הפנים של משרד התקשורת.

היום, כ"ט ניסן תשע"ג

09 אפריל 2013

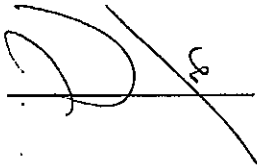
 נחל בן אור

סגן בכיר בפרקליטות המדינה

תצהיר

אני הח"מ, אלון זולר, מצהיר בזאת כלהלן:

1. אני משמש מבקר הפנים במשרד התקשורת.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בתגובה מטעם המשיבים בבג"ץ 1/13.
3. העובדות המפורטות בתגובה הן אמת למיטב ידיעתי ואמונת.
4. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

אישור

אני הח"מ, ברוריה מנדלסון, עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 9 באפריל 2013 הופיע בפני מר אלון זולר, המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת, שאם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו.

ברוריה מנדלסון, עו"ד
מ.ר. 20852

תוכן עניינים נספחים

עמוד ראשון	שם הנספח	נספח
עמוד 1	העתק מכתבו של שר התקשורת מיום 17.1.13	מ/ש 1

מש/1

העתק מכתבו של שר התקשורת

מיום 17.1.13

עמוד 1

שר התקשורת

ו' שבט תשע"ג

17 ינואר 2013

לכבוד

מר עדן בר טל

מנכ"ל משרד התקשורת

הנדון: דו"ח מבקר הפנים בנושא היבטי מינהל ותהליכי עבודה בלשכה המשפטית

ביום 3 בינואר 2013 קיימתי ישיבה בראשותי בעיקרים מהדו"ח שבנדון שהציג מבקר הפנים של המשרד, בהשתתפות המנכ"ל וסמנכ"לים במשרד.

1. בין כלל ממצאי הביקורת המקיפה והממושכת שנערכה לגבי עבודת הלשכה המשפטית, לא מצאתי ענינים המעלים קושי מיוחד. מובן, שאין בכך כדי לגרוע מהצורך לשקול את ההצעות השונות שהעלה מבקר הפנים בדו"ח לגבי שינויים אפשריים בממשקי עבודה בין האגפים במשרד התקשורת.

2. בהיכרותי את הלשכה המשפטית במהלך השנים שבהן אני מכהן כשר התקשורת, הלשכה המשפטית הינה גוף מקצועי, יעיל ומסור, וככזה, שימש כגורם מרכזי במשרד בקידום הרפורמות בתחום התקשורת בשנים האחרונות.

3. מהדיון שנערך לאחר הצגת הדברים עם המשתתפים בדיון השתכנעתי בנוגע לחשיבות של שיתוף פעולה מקצועי בין האגפים השונים בתהליכי העבודה במשרד וכן כי לא נכון לקבוע קטגורית כי אין להגביל הטלת תפקידים על אגפי המשרד השונים ובכללם על הלשכה המשפטית. לשר ולמנכ"ל שיקול דעת מלא בנוגע להטלת תפקידים על גורמים שונים במשרד, בשים לב לידע המקצועי ולניסיון שיש להם בנושאים השונים.

כמו כן אני סבור כי יש חשיבות לעבודה משותפת של כלל האגפים במשרד, והכל לתועלת הצרכנים והציבור.

בברכה,

משה כחלון

שר התקשורת

העותק: מבקר הפנים, מר אלון זולר

היועצת המשפטית, גבי דנה נויפלד